Eksklusionsnævnets principper for oplysning og vurdering af sager

Nævnet kan i henhold til Vedtægter for Det Danske Spejderkorps ekskludere et medlem, der ikke opfylder betingelserne for at være medlem af Det Danske Spejderkorps (Eksklusion kan være fuldstændig (ophør af medlemskab) eller begrænses til bestemte lederfunktioner (delvis udelukkelse).

Nævnet har udarbejdet en procesbeskrivelse for sit arbejde, som har til formål

- at sikre en ensartet og effektiv behandling af nævnets sager i overensstemmelse med Vedtægternes regler herom,

- at sikre, at nævnet træffer afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag

- at mindske risikoen for, at der sker sagsbehandlingsfejl, herunder utilsigtede fristoverskridelser, manglende høringer og skriftlighed, i forbindelse hermed.

I det følgende beskrives nævnets grundlæggende principper for oplysning og vurdering af sager, samt baggrund herfor.

1. Oplysning af sagen

Nævnet afgør sager på baggrund af skriftlige indlæg fra parterne. De skriftlige indlæg giver nævnet mulighed for at foretage en struktureret og ensartet oplysning af samtlige sager. Nævnet foretager således som udgangspunkt høring af sagens parter.

Nævnet gennemfører ikke mundtlige samtaler med involverede parter. Det skyldes, at samtalerne ville have til formål at belyse et sagsforløb, der potentielt kan ende med en eksklusion, hvilket stiller høje krav til spørgeteknik hos nævnets medlemmer og trygge rammer for det medlem, som klagen vedrører. Nævnet har ikke egne lokaler, ligesom nævnets medlemmer ikke er uddannet til at sikre sagsoplysning gennem samtaler. Endelig vil afholdelse af mundtlige samtaler være meget ressourcekrævende. Mundtlige samtaler ville således ikke kunne gennemføres på betryggende vis.

Nævnet har ikke selvstændige undersøgelses- eller efterforskningsbeføjelser.

Nævnet foretager ikke høring af parterne, når der foreligger en afgørelse truffet af danske forvaltningsmyndigheder, hvori der er sket en oplysning af sagen. Det skyldes, at nævnet kan ikke

tilsidesætte eller efterprøve rigtigheden af afgørelser truffet af danske forvaltningsmyndigheder. I sådanne tilfælde træffer nævnet afgørelse på det foreliggende grundlag.

2. Vurdering af sager hvor der er enighed om de faktiske forhold

I hovedparten af de sager, som forelægges nævnet, er der enighed mellem parterne om sagens faktiske forhold. Parternes tolkning af de faktiske forhold vil derimod ofte være forskellig, hvorfor nævnet skal vurdere karakteren og alvoren af de faktiske forhold over for de værdier, som kommer til udtryk i Vedtægterne samt Det Danske Spejderkorps politiker og vejledninger.

Nævnet anvender ved sin vurdering følgende principper:

- Forsigtighedsprincippet: Nævnet kan ikke vurdere, hvor stor risikoen er for, at medlemmet, som klagen vedrører, i fremtiden vil udvise dårlig dømmekraft i forholdet til andre medlemmer af Det Danske Spejderkorps. Det er imidlertid andre medlemmer af Det Danske Spejderkorps, som vil skulle leve med konsekvenserne, hvis medlemmet, som klagen vedrører, igen udviser dårlig dømmekraft. Nævnet vil således ud fra et princip om forsigtighed være tilbageholdende med at give medlemmer, som har udvist dårlig dømmekraft, mulighed for en chance til.

- Tryghedsprincippet: Tryg interaktion på tværs af aldersgrupper er en vigtig værdig i Det Danske Spejderkorps, hvor alle medlemmer – uanset alder – sikkert skal kunne deltage i aktiviteter, herunder lejrture, uden at det skal ske under konstant voksenopsyn. En sådan tryghed forudsætter blandt andet, at medlemmerne af Det Danske Spejderkorps har en grundlæggende forståelse for socialt samvær. Nævnet vil således ud fra et princip om tryghed lægge stor vægt på, om hændelserne har en karakter, som kan skabe utryghed for andre medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Nævnet vil endvidere blandt andet lægge vægt på følgende forhold:

- Om medlemmet, som klagen vedrører, er leder eller arrangør.

- Aldersforskellen mellem medlemmet, som klagen vedrører, og den forurettede.

- Om medlemmet, som klagen vedrører, reflekterer over sine handlinger.

3. Vurdering af sager hvor der ikke er enighed om de faktiske forhold

Ved de sager, hvor der er ikke enighed mellem parterne om sagens faktiske forhold, er det ikke muligt for nævnet at tegne et entydigt billede af de konkrete hændelser.

Nævnet anvender ved sin vurdering af sådanne hændelser følgende princip som supplement til de under afsnit 2 nævnte:

- Princippet om barnets grænser: Nævnet lægger vægt på, at det klart fremgår af Det Danske Spejderkorps Samværspolitik, at voksne er rollemodeller for gode og sunde relationer til børn, unge og andre voksne. Både i forhold til god og respektfuld sprogbrug og fysisk kontakt. Det er barnets og den unges grænser, der er udgangspunktet for, hvor tæt voksne skal være på dem. I situationer, hvor der opstår tvivl om oplevelser, hændelser eller forløb i samværet mellem børn, unge og voksne, er det altid det enkelte barn eller unges tarv, der sættes i centrum og varetages. Der kan efter nævnets opfattelse ikke herske nogen tvivl om, at det efter Samværspolitikken er de unges oplevelse af de faktiske hændelser, som vægter højest. Nævnet vil således lægge vægt på, at det altid er den voksne leder eller arrangør, som har ansvaret for oplevelsen af kommunikationen og den fysiske kontakt mellem den voksne og børnene.